

stawicieli Najwyższej Izby Kontroli w zespołach złożonych z przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli i kontroli wewnętrznej lub Najwyższej Izby Kontroli, kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych,

- b) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych lub kontroli wewnętrznej różnych resortów bądź kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;
- 4) zawiadamianie organów Najwyższej Izby Kontroli o naradach, konferencjach i odprawach organizowanych przez organa kontroli Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz nadsyłanie odpisów protokołów obrad;
- 5) udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej (banków) i społecznej (rad narodowych) pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 33. Departament Kontroli Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych porozumiewa się z Ministerstwem Finansów oraz właściwymi bankami państwowymi w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

Wyniki kontroli, związane z wykonaniem budżetu, Departament Kontroli przesyła do wiadomości Ministerstwa Finansów.

§ 34. Departament Kontroli obowiązany jest na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i właściwych terenowo delegatur Najwyższej Izby Kontroli dostarczyć im wszelkich posiadanych materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych.

Departament Kontroli obowiązany jest na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw dostarczyć im wszelkich posiadanych materiałów, dotyczących przestępstw wykrytych w związku z dokonywanymi kontrolami.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 35. Kontrola wewnętrzna współpracuje z radami narodowymi przez udział przedstawicieli rad narodowych w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli przeprowadzanej z inicjatywy organu kontroli wewnętrznej, jeżeli rada narodowa uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia radzie narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą

radę narodową o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli.

Organa kontroli doręczają radzie narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych z udziałem przedstawicieli rady narodowej. Poza tym organa kontroli powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchyleń, stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzanej z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 36. Dyrektora Departamentu Kontroli i jego zastępcę (wicedyrektora) powołuje i odwołuje Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych. Naczelników wydziałów Departamentu Kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister na wniosek dyrektora Departamentu Kontroli uzgodniony z dyrektorem Departamentu Kadr.

§ 37. O zaliczeniu wymienionych pracowników do kategorii kierowników organów kontroli lub inspektorów kontroli decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na wniosek Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych (pkt 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.).

§ 38. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują, nie mogą w ciągu 2 lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontroli zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na odpowiednio uzasadniony wniosek Departamentu Kontroli Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 39. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie pracowników państwowych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

X. Przepis końcowy.

§ 40. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

943

ZARZĄDZENIE Nr 160 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1952 r.

w sprawie wydawania Dziennika Urzędowego Wymiaru Sprawiedliwości.

Na podstawie § 1 ust. 4 uchwały Nr 22 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu wydawania dzienników urzędowych ministerstw i urzędów centralnych oraz dzienników międzyresortowych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 83) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. Od dnia 1 sierpnia 1952 r. wydawany będzie Dziennik Urzędowy Wymiaru Sprawiedliwości, zwany da-

lej Dziennikiem, jako służbowy organ wewnętrzny Ministerstwa Sprawiedliwości i Generalnej Prokuratury.

§ 2. W Dzienniku ogłasza się zarządzenia, instrukcje, okólniki i obwieszczenia Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Generalnej Prokuratury, przeznaczone dla podległych urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw.

§ 3. 1. Dziennik wydaje Ministerstwo Sprawiedliwości.

2. Zespół redakcyjny Dziennika składa się z czterech osób wyznaczonych po dwie przez Ministra Sprawiedliwości i Generalnego Prokuratora Rzeczypospolitej.

§ 4. Akty ogłaszane w Dzienniku są grupowane następująco:

- w dziale I — akty Ministerstwa Sprawiedliwości,
- w dziale II — akty Generalnej Prokuratury.

§ 5. Administrację Dziennika prowadzi Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Prawniczych.

§ 6. Wydatki związane z wydawaniem Dziennika objęte są budżetem centralnym w części Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 7. Na każdym numerze Dziennika oznacza się dzień jego wydania, który jest dniem prawnego ogłoszenia aktów zamieszczonych w tym numerze.

§ 8. Dziennik ukazuje się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

§ 9. Znosi się Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości

§ 10. 1. Z dniem rozpoczęcia wydawania Dziennika należy ograniczyć odrębne rozsyłanie powielanych aktów Ministerstwa Sprawiedliwości i Generalnej Prokuratury do spraw tajnych, poufnych i wyjątkowo pilnych.

2. Zespół redakcyjny Dziennika obowiązany jest ściśle przestrzegać przepisów §§ 3 i 4 uchwały Nr 22 Prezydium Rządu, powołanej na wstępie niniejszego zarządzenia.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

944

ZARZĄDZENIE Nr 163 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1952 r.

w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego uprawnione są w zakresie ich właściwości:

- 1) organa kontroli ruchu na drogach publicznych (kontrolerzy) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- 2) organa służby drogowej wojewódzkich zarządów dróg publicznych i rejonów eksploatacji dróg publicznych.

§ 2. 1. Organa, o których mowa w § 1, mogą nakładać i ściągać grzywny tylko na podstawie imiennego upoważnienia i jedynie za czyny, oznaczone w upoważnieniu.

2. Upoważnienie wydaje:

- 1) organom, wymienionym w § 1 pkt 1 — prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi),
- 2) organom, wymienionym w § 1 pkt 2 — prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) na wniosek wojewódzkiego zarządu dróg publicznych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

945

ZARZĄDZENIE Nr 165 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1952 r.

w sprawie upoważnienia Komitetu Organizacyjnego Złotu Młodych Przodowników-Budowniczych Polski Ludowej do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, do zwalniania od obowiązku zabezpieczania umów i do udzielania zaliczek oraz w sprawie sposobu udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) oraz §§ 12, 52, 57 ust. 2 i 53 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu:

- 1) paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia;
- 2) paragrafy z dodaniem słowa „rozporządzenia” oznaczają paragrafy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116).

§ 2. Upoważnia się Komitet Organizacyjny Złotu Młodych Przodowników-Budowniczych Polski Ludowej, zwany dalej „Komitetem”, na przeciąg czasu do dnia 20 lipca 1952 r.:

- 1) do udzielania osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia zamówień — bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówień przez jednostki do tego uprawnione — a to w zakresie dostaw, robót i usług — do wysokości zł 15.000; w zakresie robót budowlanych — do wysokości zł 60.000; w za-